

Det foran omhandlede Lovudkast har været Genstand for Drøftelse saavel i et af Socialraadet nedsat særligt Udvalg som i det samlede Raad.

Fra forskellige Sider i Socialraadet er der indtaget de nedenfor angivne Særstandpunkter dels med Hensyn til Lovudkastet som Hælhed, dels med Hensyn til Enkelt-heder i dette, medens Raadet iøvrigt har kunnet slutte sig til Udkastet.

Et Mindretal, bestaaende af *Busck-Nielsen, Hauch, H. Langkjær, Otto Meyer, Claus J. Olsen, H. P. Prior og A. Wildt* har med Hensyn til Lovudkastet fremsat følgende Udtalelser:

De af Washington-Konferencen vedtagne Regler for Kvinders Arbejde før og efter Fødslen gaar i Hovedtrækkene ud paa,

1. At der indføres *absolut Forbud* mod Kvinders Arbejde 6 Uger efter Nedkomsten og Ret for en Kvinde til at forlade Arbejdet 6 Uger før Nedkomsten.

2. At de paagældende Kvinder i dette Tidsrum skal have en Understøttelse enten af Staten eller gennem en særlig Forsikring.

3. At Arbejdsgivernes Ret til at afskedige disse Kvinder indskrænkes.

4. At Mødre har Ret til at faa fri 2 Gange $\frac{1}{2}$ Time daglig for at give deres Spædbørn Die.

5. Bestemmelserne omfatter kvindelige Arbejdere i Industri (Haandværk), Transport og Handel samt Kontorpersonale m. v. i disse Virksomheder.

Paa Grundlag heraf er der fremsat et Lovforslag om Barselshvile m. m., hvori man til Dels følger Washington-Konferencen. Af Fravigelser kan nævnes, at man optager Fabriklovens Bestemmelser om et særligt Lokale til Afbenyttelse for diegivende Mødre. Endvidere udvides Understøttelsesretten til under visse Betingelser at omfatte alle gifte Kvinder, der er Medlem af en Sygekasse, og der indføres en Bestemmelse om, at der kan ydes diegivende Mødre 1 Liter Sødmeæg daglig i et Tidsrum af 6 Maaneder efter Nedkomsten.

Hensigten med Konventionens Bestemmelser og det foreliggende Lovforslag er at skabe et Værn for Børnene derved, at der gives Mødrene Adgang til at udeblive fra Arbejdet og passe Børnene i den første Tid, ligesom man ved Bestemmelsen om Fritagelse for Arbejde før Fødslen vil værne Fostrets Sundhed. Mod Forholdsregler i denne Retning vil ingen kunne gøre Indvending, forudsat at man ved de paagældende Regler holder sig til, hvad der er paakrævet for at opnaa den tilsigtede Beskyttelse. Spørgsmaalet bliver derfor, om de foreslaaede Bestemmelser er af en saadan Art, at de kan betegnes som dikteret af Nødvendigheden. Da det drejer sig om et Omraade, hvor der findes Lovbestemmelser i Forvejen, vil det være nærliggende at besvare dette Spørgsmaal ud fra en Undersøgelse af, om de gældende Regler har medført saadanne Virkninger, at en Reform maa indføres. De nuværende Bestemmelser i den danske Lovgivning gaar ud paa, at Kvinder, der er ansatte i *industrielle Virksomheder* har Adgang til at faa Understøttelse 4 Uger efter Fødslen, forsaavidt de har deres Barn hos sig. Denne Understøttelse gives kun, naar der er Trang tilstede, og Kvinderne vil, forsaavidt der foreligger Attest fra en Læge, have Adgang til at arbejde i de 4 Uger.

Os bekendt er der ikke i de forløbne Aar lydt Klage over, at den herhenhørende danske Lovgivning ikke har skabt den tilstrækkelige Beskyttelse for de fødende Kvinder, ligesom der ikke foreligger noget Bevis for, — eller blot et Forsøg paa at føre noget Bevis for — at de nugældende Regler har ført til, at den opvoksende Slægt er blevet vanrøgtet og ødelagt. Man kunde heroverfor maaske indvende, at det vilde være for sent at indføre en Beskyttelse, naar Børnene først var ødelagte. Det er heller ikke vor Mening; men vi kan blot ikke indse, at en Vedtagelse paa en Kongres er en tilstrækkelig Motivering for Gennemførelsen af en stor social Lovgivning, naar det ikke samtidig kan paa-